

Toespraak voor burgemeester Susanne de Roy van Zuidewijn

Onderwerp: Afscheid van de Urbanuskerk

Datum: 25 januari 2026

Beste aanwezigen, dorpsgenoten,

Het is vandaag zover, de laatste mis in deze mooie Urbanuskerk. Dat roept gemengde gevoelens op. Verdriet/teleurstelling omdat het de laatste keer is, maar ook trots en dankbaarheid voor alles wat deze kerk heeft gebracht. Generaties lang vormde de kerk het hart van de katholieke gemeenschap.

De Urbanuskerk is het decor geweest van talloze herinneringen; van doop tot bruiloft, van communie tot afscheid, het rijke Roomse leven. Ouders, grootouders en overgrootouders hebben hier hun vreugde gedeeld en hun verdriet gedragen. Maar de tijden veranderen. De rol van religie in het dagelijks leven is niet meer wat hij ooit was. Dat is geen oordeel, maar een constatering. Waar de kerk ooit vanzelfsprekend centraal stond, zoekt de generatie van nu vaak op andere manieren naar verbinding en betekenis.

Dat deze kerk bijzonder is, hoef ik u niet te vertellen. Ik heb het nog eens nagelezen. De jonge Pierre Cuypers kreeg halverwege de 19^e eeuw de opdracht voor het ontwerp. En het is echt een kerk in zijn kenmerkende stijl; met de hoge gewelven, sierlijke bogen en de glas-in-loodramen. Samen met het Vollebregtorgel is het een bijzonder rijksmonument.

En voor wie is de toren niet het baken in het dorp, een vertrouwd zicht als je terugkomt van vakantie of gewoon van de supermarkt. De enorme restauratie in 2004 was dan ook een project waar de hele gemeenschap bij betrokken was.

De kerk krijgt nu een nieuwe bestemming, daar wordt volop over nagedacht en aan gewerkt. In de tussentijd wordt het gebouw naast het kerkhof opgeknapt zodat er, zij het tijdelijk, ook fysiek in Ouderkerk een plek blijft om elkaar te ontmoeten. Want verbondenheid, elkaar steunen – dát is wat u tot gemeenschap maakt. Die gemeenschap, dat bent u samen; niet dit gebouw, hoe mooi het ook is.

Een woord van dank voor het pastorale team. Jullie inzet en betrokkenheid dragen deze parochie. En het valt niet altijd mee in deze tijd van teruglopend aantal kerkgangers. Als burgemeester wil ik jullie namens de inwoners, maar namens de parochianen in het bijzonder, heel hartelijk danken voor alles wat jullie doen.

En niet alleen u wil ik danken, maar ook de vele andere vrijwilligers – zonder jullie geen bloemen op het altaar, geen schoon schip na afloop, geen muziek, geen koffie na de dienst. Dank voor jullie tijd, energie en toewijding.

Beste mensen, de Urbanuskerk is een ankerpunt in het bestaan van velen. En een symbool. Maar – ik zei het al – de echte kracht van de parochie zit in de mensen, in het samenkomen en omzien naar elkaar. Als we dat blijven doen, leeft de geest van deze kerk voort in dat wat er straks voor in de plaats komt.